

Նցն հորիզոնական գծին վրայ կոթ մ'ալ կ'աւել-
նայ եւ տառին գլուխը կը դառնայ և ասկէ
շատ՝ տառը ամբողջապէս տողէն վար կը դրոի:
Այս ձեւին տակ տառը ճշտիւ չ տառին նման է
եւ անկէ կը տարբերի անով՝ որ ծ զորկ է
գլխէն. այսինքն արդի վիճակին ճշտիւ հակա-
ռակը: Աւելի յետոյ նոյն հորիզոնական գիծը կի-
սակը ձեւ մը կը ստանայ, իրը այսպէս թ. այս
ձեւով կը գտնենք տառու կոստանդնի 1271 թուի
դաշնագրին մէջ (Սիսուան, էջ 210): Կիսակը ըլլը
կը դառնայ սուր անկիւն, ինչպէս կը դտնենք
միշտ գայլեծորի Պիտոյից գրքին մէջ՝ 1278
թուէն (Սիսական, էջ 133): Հոս երկու ձեւերը
կը միանան եւ այլ եւս կոթով ժ չի տեսնուիր:

Արդի ձեռագրին մէջ ալ ժ նոյն ձեւով է.
սակայն կարելի է նաեւ թերել փոխանակ սիւնէն
դուրս դէպի աջ երկարելու, տառին ծոցին մէջ
փաթթել:

ի, է, ի.

Երկաթագրէն մինչեւ հիմայ նոյն ոճով կը
մնայ. Կոգովտի 999 թուի ձեռագրին մէջ շատ
անգամ տողէն վար եղած մասը կրծատուելով՝
տառս առած է ի ձեւը. բայց ասիկա անշրջտ
միայն արագագրութեան արդիւնք է, որովհետեւ
նոյն տեղը կը դտնենք նաեւ սովորական ի ձեւով:
Արդի ձեռագրին մէջ տառս միջին թեւին պատ-
ճառաւ դարձած է ամբողջական եւ միացման
օրէնքին համեմատ կը ստանայ բոլոր ձեւերը

Լ ւ շ.

Երկաթագրէն մինչեւ հիմայ նոյն ոճով է՝
պոչին պատճառաւ դարձած է ստորնական. Կո-
գովտի 999 թուի ձեռագրին մէջ (Այրարատ,
էջ 498) ուղղահայեաց սիւնը յաճախ կոր ձեւ
ը ունի, գրեթէ յ տառին պէս. իսկ պոչը այս-
տեղ բոլորովին ուղիղ է, կոստանդնի 1271
թուի դաշնագրին մէջ (Սիսուան, էջ 210)
կլորածեւ, իսկ արդի ձեռագրին մէջ կը ստա-
նայ պոչի բոլոր ձեւերը:

և, ի, իւ.

Երկաթագրէն մինչեւ հիմայ պահած է
նոյն ձեւը. կարճ կոթով ձեւը յաջողութիւն
դտած չէ. արդի ձեռագրին մէջ կը ստանայ
միացման բոլոր ձեւերը:

ծ, ծ, ծ.

Տառիս բոլոր երկրորդական ձեւերը խա-
փանուած են եւ միայն հնագոյնը, այն է Զի-

թենեաց արձանագրութեան ձեւն է որ անցած
է բոլորգրին եւ կը շարունակուի մինչեւ հիմայ:
Արդի ձեռագրին մէջ ունի զանազան վարիանտ-
ներ, որոնք կը տարբերին իրարմէ գլխաւրապէս
գլիի պատճառով. այսպէս մերթ ձախէն կը
ստանայ պարզ շեղ մազագիծ մը, ինչպէս ֆրանս-
ձեռագրիր ժ. մերթ նոյն շեղ մազագիծին վերի
ծայրը՝ գլխին անմիջապէս աջ կողմը կրորակ մը
կը ձեւացուի. մերթ ձախէն հորիզոնական գծիկ
մը կ'աւելնայ (ինչպէս թ), որուն ձախ ծայրն
ալ վերէն որորը մը կը շինուի. ասկէ զատ՝ տա-
ռին մէջքը կրնայ ուղիղ դիրք մը ստանալ կամ
նաեւ ձախ թերուած ծուռումուռ զիրք մը ստա-
նալ. Վերջապէս պոշը կրնայ այլեւայլ ձեւերով
ըլլալ եւ մինչեւ իսկ ստանալ վերը նկարա-
գրուած 11րդ ձեւը:

(Շատրւանինի)

Հ. Յ. Ամսովսկան

ՍԱՑԵՆԱԽՈՍԱԿԱՆ

ՄԱՑԵՆԱԳԻՑԱԿԱՆ ՑԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐ
1923 ՏԱՐԻՈՑ

Պատմոթիւն, Աշխարհագրութիւն,
Գեղարուեստ:

Ա գ ո ւ ե ց ի՝ Հայք եւ Դրացի ազգեր (Պատմական
ակնարկ մը): Պայտքար, Ա, 1923, թիւ 2, 4, 8,
10, 14, 16, 20, 22, 26, 28, 32, 34, 38, 40, 44,
49, 55, 61, 69:

Բ ա մ մ ջ ե ա ն կ. Յ. Յ. Երաստյ Քոյր եւ կիւ Տի-
դրան Դ. Ի. Թէոդիկ, ԺԷ, 1923, 347:

Հ ը ա մ՝ Հայ Փաղպաղի Բարբերից: Արմենիա, ԱԾ.
1923, թիւ 24, 25, 26, 27, 28: — Հետամուս
կրլայ ժողովրդական բարբերու հայ հին մատենա-
գրութիւնն մէջ եւ մատնանիշ կրնէ անոնց շարու-
նակութիւնը ներկայիս:

Ո ս վ ա ն՝ Հայ Հեքեաթներու ոգին եւ անոնց ար-
ժեքը. Նոր շարժում, Ա, 1923, 236—238, 252—
254:

Hans a Karel: Arménie Hruzy vychodu (se
60 Puvognimu Fotografiemi). V. Berouné, 1923,
8°, 144, Լուսատիպ մաքուր մատկերով զարդա-

րուած, հայասեր գրչով գրուած հրատարակութիւն մ., որ կը բավանդակէ հայ պատմութիւնը, մատենագրութիւնը, գեղարուեսար եւ քաղաքական վերջնին անցուգարձերը:

Մասն Հայ մշակոյթը: Ասպարեզ, ԺԵ, 1923, Թիւ 944: Պայքար, Ա. 1923, Թիւ 71: — Դասախոսութիւն Société savanteի սրահին մէջ: Նիւթ՝ Հայ մշակոյթը անոր արմատները եւ նախապատմական կապերը:

Հացունի լ.՝ Լուսաստանք Հայաստանի մէջ: Բ.Զ.Պ. 2, 1923, 12—17, 43—47, 72—78: — Կը հաւաքէ մատենագրական տուեալներ խնդրոյս նկատմամբ: Ամենէն ժաղկած ըրջանն է Պ. եւ Ե. դար: Յետոյ տակաւ կը նուազին եւ միշտե ԺԲ. դար ընաշնչը կ'ըլլան: ԺԲ. դարու կէսէն ետք ճէ գ մը կը սկսի կուսանական կեանքը վերանորոգելու: Եւ կը տեսէ միշտե ԺԵ. դար: ԺԷ. դարը՝ վերջակէտն է կուսաստաններու՝ Հայաստանի մէջ:

Հացունի լ.՝ Պ.՝ Պատմաբակութիւնը Հին Հայոց քով. Բ.Զ.Պ. 2, 1923, 173—177, 210—213, 237—242, 266—268, 294—297: — Անունդ. Բառով կը հասկն յ այն խնամքը. որ կը տարուեր մանկան միշտե չափահաս ըլլալը, եւ այս կէտը լուսաբանէ սրամու էն սպագործելով Հայ պատմագիրներու սերցան ակնարկութիւնները: — Դպրոցական դաստիարակութիւն. ա) Հեթանոսական. բ) քրիստոնէական: Հեթանոսութեան ըրջանին չկար զպրոցական հանդային կրթութիւն:

Զօրեան Յ.՝ Ամեթեր Կովկասի Տնտեսութեան պատմութեան շրերը. Կովկասը XIX. դարու կիոն ն Հաբսբառու զի կողմէ ներկայացուած (August Haxthausen, Transkaukasia, 2 Bd., 1856): I. Հայաստան: — Արեգ, Բ., 1923, 177—189: II. Վրաստան եւ Աղբքէջան, էջ 231—240: — I. Տնտեսական հիմնները. 1. Երկրի տարածութիւնը: 2. Բնակչութիւնը: 3. Հողը: 4. Հաղորդակցութեան միջոցները: 5. Իրաւունքը: 6. Տեխնիկը: — II. Տնտեսութիւնը բնդհանուր առմամբ. 1. Երկրագործութիւն: 2. Արգիւնարերութիւն: 3. Վաճականութիւն: — III. Հասարակական կեանքի հիմնները. 1. Հայ նահապետական լնուանիքը: 2. Եկեղեցին: 3. Սոցալական շերտաւորում զբազում համաձայն հողագործ, արհեստաւոր, վաճառական:

Laurient J.: Un féodal Arménien au IXe siècle. Gourguen Ardzrouni, fils d'Abou Beldj, Rev. Et. Arm. II, 2, 1922, 157—188. — I. Գուրգէնի կենացքութեան կարեւորութիւնը: II. Գուրգէնի նախնիքը (Արծրունի հօր, Մամիկոնեան մօր կողմանէ): III. Գուրգէն եւ Ալապուրական՝ Բուշայի արշաւանքին ժամանակ (8.2): IV. Գուրգէնի նախապետ: V. Խշան Ալապուրականի: VI. Գուրգէն արտօրական: VII. Գուրգէնի Խշան Տարօնոյ եւ Անձեւացեաց: VIII. Ըստհանուր ակնակի:

Basmadjian J.: La Nation arménienne. Conference faite à l'aide de Projections lumineuses le 8 mars 1923, au Temple de Béthanie. Paris 1923, էջք 15. — Հայ. թրգմ. Ասպարեզ, ԺԵ, 1923, Թիւ 952:

Քառաջ եան կ. Յ.՝ Յուցակ Հայաստանի Աստի կաններու (Արարացի եւ Հայ պատմիներու համա-

ձայն) Դիցաւան (Պատմութեանի), 1923, Ա. 148—157: — Գնահատելի ցանկ մը 636: Ժար Հայաստան գտնուող սատիկաններու:

Լէօ Ամմանիզը Հայոց պատմութեան մէջ: Նորք. Թիւ 7, 1922, էջ 130—150:

Գ. ալուստեան Օ. Գ.՝ Հայաստանի դրօշակի հարցը: Թէսդիկ, ԺԷ, 1923, 183—189: — Հեթանոս Հայաստանի ազգանշաններն էին՝ Ալիշապ, Արեգակ, Աղաւնի, Արծիւ, Քրիստոնեայ Հայաստանին խաչ, Մասիս, Արծիւ, Գառնուկ, Առիւ: Հայերու սիրով գոյներ էին՝ Կապյամ, Դեղին. Կարմիր (Ծիրանի), Ճերմակ: Հայ գրօշակը խտացումն ըլլալու է պատմական աւանդութիւններու: Հեղինակը կառաջարկէ. Ա-դոյց շղանակուած ճրժ-է կուսէ վրայ՝ հեթանոս Հայաստանի ազգային նշանը՝ Արեգակը սիրուց կամ սուլուզ. Արեգակին վրայ տիրապետած քրիստ. Հայաստանի պղայ ն նշանը հայութ-է-ւ, կապյամ գյոյով:

Seth M. J.: The oldest Christian grave in Calcutta. The Indian Athenaeum, I, 1923, No. 2, 96—99.

— Persian Consul Entertained. The new Empire, Calcutta 1923, No. 5975. — Պարսկական Ընդհանուր պաշտուածներն է Սեթեան. գուն մէջ կ'ուրուագծէ հայկական յարաբերութիւններն ի սկզբանէ:

Basmadjian K. J.: Les anciens ouvrages arméniens sur la médecine. — Բանախոսութիւն Հայ հին բժշկական գրութիւններու մասին:

Torkomian, Dr. V.: Liste des Médecins Arméniens diplômés de la faculté de Paris de 1843 à 1921. Pages inédites de l'histoire de l'ostéoplastie et du choléra. Extrait du 2e Congrès d'Histoire de la Médecine. Èvreux, Imprimerie Ch. Hérissey, 1922.

Թ. Ր Գ Ռ Ե Ա Խ Ա Ն Վ.՝ Եկնարկ մը Հայակիլկեց բժշկութեան վրայ. Ալինակ, ԻԳ, 1923, Թիւ 24, 25, էջ 743—745, 777—778, 876—878: Միկթար Հերցից, Լեռն Բ. (1196—1219), Զապէւ Թագուհի: Կիւլեկան ննութիւնը, Թէսդիկ, ԺԷ, 1923, 348—349. Կը հրատարակուին քանի մը արձանագրութիւնները:

Ա Վ Ո Յ Ա Ճ Ե Ա Խ Ա Ն Վ.՝ Եկիպտահայ գաղութին ծագումը. Թէսդիկ, ԺԷ, 1923, 365—374: — Ե. Գ. Պէտ Հայեր անպակաս են յաղիպտու, բայց բազու գուրիկները՝ ժառանգաբար հայեր էին իսլամացած Փաթիմեանց անկումը՝ վլասեց նաեւ Հայերու, մանաւանց Սամբուքներու օրով: Փայլուն շրջան մը կը սկսի օսմանիան տիրապետութեան առաջի ազգայի գուրիկները՝ ժամանակին խոփութեան հաստատութեան ետք: Հայերու մեծաթիւ քանակին վկայ են Արուսահի (ԺԲ. դար) յիշած 25 եկեղեցիներն ու վանքերը:

Թ. Ր Գ Ռ Ե Ա Խ Ա Ն Վ.՝ Հայերէն արձանագրութիւններ վերին Եղիպտոսի Ղպտի գանքի մը մէջ. Թէսդիկ, ԺԷ, 1923, 374—380: Սոհակի մերձ Ճերմակ վանքն է այդ, որ հաւանօրէն Հայոց կը պատկանէր մինչեւ ԺԱ. դար:

Ա էթեանց Ա. Յ. Երեւելի Հայկազունք ի ՀՀՆԴ կաստան, Գրիգոր եւ Աթօ Սահ, Տէր Սամուել Ղայթաղեանց, Թիւ 49, 50, 51: Արմէնիա, ԼՇ, 1923, Թիւ 46, 47:

Ե. Ա. Հայ Կիլը, Պայքար, Ա. 193, Թիւ 84—87: — Պատմական-հոգերանական ակնարկ: Խնոջ Խաղացած պատմական-ազդային դերը:

Երևան եան գ.՝ Քեափեկի Հնութիւնը: Թէոդիկ, Ժի., 1923, 236—239:

Հացաւնի Ա.՝ Յայտնութիւն Կշխարաց Եր. Տեառն կոմիտասյ վկային: ԲԶՊ, Զ, 1923, 17—116: — Վայաբանութիւն Եր. Տեառն կոմիտասյ վկային: ԲԶՊ, 1923, 129—135:

Երեմեան Ա.՝ Եր Զուղայի Ժը.—Ժ. Թարեա շրջանի քաղաքական գէպերը եւ Աշուշ Ղուշ Յովի հանէսի Պատմական անտիպ առաջըլը: Դիցաւան, Խմբ. Պոտորեան, Պուրել, 1923, Ա, 124—136: — Սպահանի Չահարմալ գաւառը (Ազգագրական-պատմական ու ռումանիութիւն): ԲԶՊ, 1923, 206—210, 233—237, 259—263, 297—301:

Միքայէլեան Ա.՝ Պարաբաղի վերջին գէպերը: Հայենիք Ամագիր, Ա, 1923, Թիւ 7, էջ 156—167, Թիւ 8, էջ 110—122, Թիւ 9, էջ 115—121. Թիւ 11, էջ 110—119, Թիւ 12, էջ 118—126: — Ա. Աղբեկչանի եւ Հայաստանի յարաբերութիւնները: Բ. Պարաբաղի հարցի զարգացման ընթացքը:

L'Arménie et la question arménienne, avant, pendant et depuis la guerre. Գրւ. Հ. Ա. Տիրոյեան, ԲԶՊ, Զ, 1923, 83—84:

Ա. Եղոյաճեան Ա.՝ Անկախ Հայաստան 1 Սեպտ. 1922—1 Սեպտ. 1922: Թէոդիկ, Ժի., 1923, 329—346:

Վ. Պացեան Ա.՝ Հայաստանի Հանրապետութիւնը: Հայրենիք Ամագիր, Ա. Բ., 1922, Թիւ 1, 2. Թիւ 3:

Բաբալեան՝ Էջեր Հայաստանի անկախութեան պատմունքն: Հայրենիք ամսաթերթ: Ա, 1923, Թիւ 8, էջ 43—55:

Փիրումեան Ա.՝ Փամանակակից Հայաստանի տրնամեական կեանքը, տնտեսութեան ազիւրները: Արեգ, Բ., 1923, էջ 241—253, 310—318: — Արտապ. Արեւ. Թ., 1923, Թիւ 137, 138, 139: — Արձագանդ Փարիզի. Բ., 1923, Թիւ 5—6: — Պայքար, Ա, 1923, Թիւ 143—146:

Ա. տանալեան՝ Բողբականութեան մուսաքը Հայոց մէջ. Ազգ-Պահանկ, 1922, Գեկո., Թիւ 11—14: Պատմական տեսակէտ շահէկան տեղիկութիւններ կը պարունակէ: Բայց թեւակսիւնը կրօնական սահման՝ անհէկեղութեանց կը բախի: Լաւ պատման մը տուած է՝ Հ. Ե. Փէշիկեան, ԲԶՊ, Զ, 1923, 84—88:

Հ. պանեան Ա.՝ Գրանուական մշակոյթը եւ Հայ ժողովուրը: Պայքար, Ա, 1923, Թիւ 11, 12, 13: Ալիսան ֆրանէզի համար գրած է Զապանեան ֆրանսերն եւ Պայքարի համար հայոց ցածրացած:

Mathorez J.: Les Arméniens en France de 1789 à nos jours. Rev. Et. Arm. II, 2, 1922, 293—317. Dupont-Ferrier: Les Jeunes de Langues ou „Arméniens“ à Louis-le-Grand. Rev. Et. Arm. II, 2, 1922, 189—282. — Արրելեան լեզուներու մշա-

կումը Գրանսացւոց քով: I. 1669—1700, Պէտքական շնորհում մատ: II. 1700—1720: “Հայքուն Արմéniens ի Louis-le-Grand: III. 1721—1762: Ծաղկած շրջան “Պատմանեկաց լեզուին: IV. 1762—1796 գէպի Անկում (շարունակելի): Սուրբառեցի Պանիկէ Կաթող († 1808): Թէոդիկ, Ժի., 1923, 351—353: Անտիպ կոնդակ Պահան/Էլէ, 352—353:

Հ. պանեան Ա.՝ Յովսէփ Փիւշման: Արեւ. 1923 Թիւ 31, 32: Ակարչին Պարիզեան ցուցահանգէտին առթիւ:

Գերասան Մաքսուտեան: Թէոդիկ, Ժի., 1923, 296—297: — Աշհրամ Փափաղեան: Անդ, 299—309: — Գերսուան Լ. Յարութիւնեան, Անդ, 310—312: — Ա. Բ. Տիկ: Աւեքսիա Պասեան, Անդ, 313: Երամեան Հ.՝ Անհետացող գէմք մը: Արեւ. 1923 Թիւ 33: Զօր. Կոստանդ. Կամնարականի կինոագութիւնը: Սաղաթիւնեանի Դամբանականը: Արեւ. Թիւ 54:

Ա. Կուսաւորի վանքերը: Թէոդիկ, Ժի., 1923, 349—351: Կը յիշէ Լ. ի անունը կրող 10 վանքերը:

Ա. Խատիսի Ա.՝ Հայաստանի տնտեսական զարգացումը: Հայրենիք, ԻԳ, 1923, Թիւ 3340, 3341: Ծաւարը Արծուունի Հայաստան տնտեսական տեսակետով: Կոչնակ, ԻԳ, 1923, 390—392:

Սահակ Ա.՝ Հայաստանի տնտեսական կեանքը: Հանքային հարստութիւնը: Արեւ., Թ., 1923, 92, 93. Արեւ. 1923, Թիւ 145:

Կարիկէան Ե.՝ Հայաստանի պղինձը: Ապագայ, Գ. 1923, Թիւ 23:

Գ. է. ս. գ. Մ. է. ս. պ.՝ Հայերը Արեւելքի մէջ: Հայրենիք Ամագիր, Ա, 1923, էջ 132—149:

Սաքրաստեան Ա.՝ Այց մը գէպի խոթ: Թէոդիկ, Ժի., 1923, 357—360: — Աշում քհ. Երկաթու թաւալաւ լաւ, 360—363:

Berliner Rudolf: Zwei frühe Kirchen. I. Die armenische Felsenkirche von Dibeny, կ Թէրթի՞ն Կunstchronik, 1923, Թ. 20, էջ 390—392: Պիետի-Սուտի մերձ ժայռեկեղեցի մը, 29 ներին որոշակորչերով, եռանաւ. Հարթաձեղուն բասիլիկա, երր Գ.—Ե. գար: Աղոակին մերձ աւազան մը կայի: Իր թէ անասնոց արիւնը նբառունելու կը ծառայէր: Ար յիշէ յարաւու, որ սակայն երբեք խորանի վայ չէ կատարուած, որպէս զի աւանդատան մէջ աւազան մը հարկ ըլլար, Որմանորչերը գամիքանաւեկղեցին հայկական հոճակելու: Ո՛չ ճարտարապետական մէջ աշխարհազրական, ո՛չ ալ ծիսական պարագաներն իրեն ի նպաստ կը խօսին: Հետևեաբար անյաջող է հայկական ճարտարապետութեան ընթացքուն զարգացումը զիլս! Վայր շրջելու պայ փոքը:

Bas madjian J.: Les inscriptions d'Ani, de Bagnair et de Marmachén. Rev. Or. Chr. II (XXII), 1920—1921, No. 4, Թիւ 337—362. Ճողված աշան 622—1045. Յունական շ. 1045—1064. Սելիսկան շ. 1064—1124, 1126—1161, 1166—1174 եւ 1192—1199. Պահան շ. 1124—1126, 1161—1166 եւ 1174—1191, 1199—1236. Առնգոլ շ. 1236—1348. Համառու պամ. Անդ, 843—347

Կը հրտ. I. արձ. Անւոյ. թիւ 1—15. կու տայ՝
բնագիրը՝ երկաթագիր, ազա՛ տառագարձութիւն,
թարգմանութիւն փրանս. եւ լուսաբանութիւն:
Բառացեան կ. Յ.՝ Հայոց հեն գեղարաւեստի վար-
պետները. Արձագանդ Փարիզի: Ե. 1923. թիւ 16,
17, 18, 19, 20, 22, 23, 24: Ա. Հայ փորա-
գրիչներ Անի եւ Բագնայի մէջ: Բ. Մեր պատ-
մական յիշատակարանները կերտող Հայ ճարտարա-
պետներ: Գ. Հեն Հայ քանդակագործներ եւ Ար-
ձանագործներ: Դ. Հեն նկարիչներ եւ ծաղկողներ:
Ըմառնեան Ա. Պ. Փ. Թէրէմեցեան: Կոչնակ,
ԻԳ. 1923. 620: — Տիրիձեան. Տ. Ա. Փ. Թ.
Նկարիչը. Անդ. 621—624: — Գալէմիկարեան Զ.
Փ. Թ.՝ Անդ. 624—626:
Մանաւէ Սեւակ՝ Կոկարիչ Ա. Գէթվաճեան եւ իր
գործը: Կոչնակ. ԻԳ. 1923. 12—14: — Cyril G.
E. Bunt, Թրզմ. անգ. Աշբը. Արակ Գէթվաճեանի
արուեստը (Գնահատական մը): Կոչնակ, 14—15: —
Գ. Պօղոսեան, Գէթվաճեանի գործը: Կոչնակ, 15—
16: — Գունատիզ Հրատարակւած են՝ 1. Տիկոր:
2. Հուսոսիկ Վ.՝ Յ. Ապուղամբենց Ս. Գրիգոր:
4. Ան ոյ կաթողիկէ:
Գէթվաճեան Ա.՝ Մեր Առաջաւորները եւ գեղա-
րուեստի մարդիկը: Կոչնակ. ԻԳ. 1923. 8—12: Հայ
մատենագիրներու անտարբերութիւնը Հայ Ճար-
տարապետներու հանդիպ: Տրդատ Մանուկ.՝ Հայ
Վարպետներու բագնակումանի գոյ ծունէութիւնը:
Բառուեան Հրանդ Կոկարիչ. Ա. Խաչուտուրեանի
պատկերահանդիսը: Խոր շարժում, Ա. 1923. 335,
337, 350—351:
Պոլսահայ Երաժշտապէտներ: Թէսոդիկ, Ժէ, 1923,
255—263: Լ. Խանճեան. Մ. Ճէրոահան. Գ. Մէտ-
թէրեան. Լ. Չիլինկիրեան. Հ. Գրիգորեան. Ա.
Սարգսեան. Ե. Գուշումճեան. Գ. Չուլչաեան.
Ա. Պէտրոսեան. Յ. Հ. Մէհէթէրեան: — Թատե-
րական Գրականութիւնը Թուրքիոյ Հայոց մէջ:
Անդ. 268—279: — Երեմեան Ա. Յայտնութիւն-
ներ Գերասանական կեանքից (Տիկին Սիրանոյշ):
Անդ. 280—292:
Մէշուտաճեան Վ. Պ. Ա. Ավառոցած է Արձէշի
վահքը. Կառասարդ. Ա. (Կ. Շ.) 1923: Ա. Պրակ,
Էջ 22—23: Յառաջ կը բերէ Համտէու Գլանա-
կանին կարծիքը. որ 1888ին զայն հայկական շինու-
թիւն կը հռչակէր Ռումանիոյ մէջ: Յօգուածագիրն
անշուշտ անդիտանայ որ Համտէուի յօգուածը
թարգմանուած է Բ. Զ. Պ. ի մէջ արդէն այն տարին եւ
որ ճարտարատետ Թօրամանեան եւս այդ մասին
խօսած է:
Առնակ (Հ. Զօրեան)՝ Յախճապակի: Թէսոդիկ,
Ժէ, 1923. 198—228: Այս ընդհանուր տառմա-
նասիրութեան մէջ կը խօսի նաև Հայերու մասին,
որոնց գերը ուշազրաւ է կիսուածանկարչութեան
մէջ (210—213): Մասնաւոր հստակած մը (Պ.,
218—228) կուտինահայկական արտադրութիւն-
ներու:

Հ. Ա. ԿՈՂԵՆԱՆ

ԱՅԻՆԻԱՅԼ

1. իւազդեան հատակուտորներ: — British
Museumի թ. 118 Եւռագիրին 1. եւ 6. թէր-
թիները յայտնապէս դասական լեզուով երեք
փոքրիկ բայց շատ հետաքրքրական հատակուտորներ
կը բավանդակէն, զորոնք Կոնիքի իր ցուցակին
մէջ կ'արտասալ սա կարգաւ:

(ba) բասեալ լիցի համապատ, իսկ որ ո...
ծանէ զարդատն, ժառանգէ...
Անչ, յան է աղքատութիւն զիտու-
թեամիք, քան զմնութիւն առանց զի-
տութեամ: Զարդ զիւոյ պասի.
իսկ զարդ սրտի գիտութիւն Աստուծոյ սը-
տացիր զգիտութիւն եւ մի զարծած,
զիմատութիւն քան զմնութիւն
բազում: Արդարք ժառանգէն-
ցեան զարդ, եւ սուրբք կերպեացնեանց
ի հմանէ, որ սղորմի աղքատին
չնչէ զարդինութիւն, եւ որ կերակ-
րէ զնուա լցցի խարութեամի. իսկ...

(verso) տանել լնի ծակ տաղան. այլ ոչ մի-
ում ունիմք յայսցանի անձեռնեան է
Աստուծ. որ սիրէ զարծած ոչ տեսանէ
զգիտութիւն, եւ որ ժողովի զնա
յիմարեացի...

(1b) ... զործանորք
շարք ընկալցին զվարձն շարի,
զործանորք բարեաց. տացին վարձ
բարեաց ... :

Մագաղաթեայ այս թէրթիներու մասին կը
ծանօթագիրէ Կոնիքի թէ եւ fragments of a
sapiential book taken from an older MS.
The hand is a half-uncial, half-բարձրէր
of transitional type, hardly later than 1300.
(A catalogue of the Armenian manuscripts
in the British Museum, Էջ 298):
Գիտել կու տամ այստեղ թէ հայագե-
տին բացարութեամբ անանուն պմաստախական
գրքին ու անձանօթ հեղինակն է Եւագր Պոն-
տացի, որուն “Ժառանգաւորք Աստուծոյ” ճառէն
տացի, ինդիրոյ նիւթ հատուածները՝ աննշան տարբե-
րակներով ու եղծութերով: Ամբողջական բնագրին
առաջնորդութեամբ պէտք է նախ Կոնիքի իր իր
սիալ դասաւորումը ուղղել՝ Երկրորդ հատուածը
զնելով առաջին, առաջինը գնելով երկրորդ: Պէտք
է երկրորդ նկատի առնել հետեւեալ տարբերակ-
է երկրորդ չեն գտնուիր Սարգիս ան ի հրա-
ները, որոնք չեն գտնուիր Սարգիս ան ի հրա-
տարակութեան ծանօթութիւններուն մէջ (Եւագիր
Պոնտացույց վարք եւ մատենագրութիւնք, Վենետ.

